

Sygn. akt IV P 106/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu IV Wydział Pracy

W następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Janina Połowińczak

Ławicy: L. S.,K.w. (...)

Protokolant: st.sekr.sąd. Barbara Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2012 r. w Inowrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **R. G.**

przeciwko **J. S. (1)**

o ustalenie, wydanie świadectwa pracy, wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop

1/ Oddała powództwo.

2/ Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 960,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

3/ Zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Inowrocławiu) kwote 8,80 złotych tytułem zwrotu kosztów podróży świadka.

Sygn. akt IV P 106/11

UZASADNIENIE

Powód R. G. żądał ustalenia, że łączył go z pozwanym stosunek pracy w okresie od 1 grudnia 2008 r. do 31 grudnia 2010 r., zasądzenie wynagrodzenia za okres objęty ustaleniem tj. 1150 złotych za miesiąc grudzień 2008 r., po 1276 złotych za rok 2009 r., po 1317 złotych za rok 2010 r., ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwotach : 1423,81 złotych za rok 2008, 1573,81 złotych za rok 2009 i 1624,38 złotych za rok 2010 (sprecyzowane co do wysokości k. 64-65) oraz wydanie świadectwa pracy za okres objęty ustaleniem.

Powód wywodził, że od 2002 r. pracował u J. S. (2) i jej firma w dniu 30.11.2008 r. połączyła się z firmą pozwanego, gdzie pracował dalej na takim samym stanowisku tj. pełnomocnik - zastępca dyrektora.

Umowę o pracę rozwiązał w maju 2011 r. w trybie art. 55¹ kp tj. z powodu niewypłacania wynagrodzenia.

Pozwany J. S. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą FPHU (...) (...)w I. powództwa nie uznał i wniósł o jego oddalenie wywodząc, że pozwany nie przejął pracowników J. S. (2) w tym i powoda, gdyż przejecie wszystkich pracowników nastąpiło przez żoną powoda W. G. (1), a nadto powód prowadził działalność gospodarczą pod nazwą

(...) z siedzibą w I.. Pozwany potwierdził, że powód wykonywał na jego rzecz pewne czynności w zamian za możliwość ochrony obiektów przez żonę powoda jako podwykonawcę usług ochrony świadczonych przez pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje :

Ze świadectwa pracy powoda wynika, że od dnia 01.06.1995 r. do 30.04.2002 r. pracował u pozwanego na stanowisku zastępcy dyrektora.

Dowód: świadectwo pracy k. 5

Pozwany z dniem 30 kwietnia 2002 r. zlikwidował swój zakład pracy.

Dowód : karta zgłoszenie o likwidacji do Inspektora Pracy k. 57-58

Następnie w dniu 30 kwietnia 2002 r. powód zawarł umowę o pracę z Agencją Ochrony Mienia (...)” J. S. (2) w I., u której został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy od 01 maja 2002 r. na stanowisku zastępcy dyrektora – pełnomocnik.

Dowód : umowa o pracę k. 6-8, zakres czynności k. 9-11.

Z dniem 01.10.2007 r. wszystkich pracowników J. S. (2) w tym i powoda przejęła żona powoda prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa (...) w I., gdzie powód pracował tak jak dotychczas na stanowisku zastępcy dyrektora-pełnomocnika. Potwierdzenie takiego stanu rzeczy wynika z dokumentów między innymi wystawione przez powoda i podpisane jego imieniem i nazwiskiem faktury VAT za monitoring dla klientów W. G. (1) za miesiąc październik 2009 r. k. 98, listopad 2008 k. 99, marzec 2010 k. 100, marzec 2009 r. k. 101. Powód podpisał też jako zastępca dyrektora i pełnomocnik W. G. (1) 2 zaświadczenia o zarobkach dla świadka A. H. z dnia 18.03.2008 r. k. 102 i z dnia 07.08.2009 r. k. 103.

Świadek A. H. potwierdził, że powód razem z innymi pracownikami przeszedł do pracy u W. G. (1) i pracował w roku 2009 i 2010 i był jego przełożonym jako pracownika u W. G. (1).

Również inni świadkowie przejęci przez W. G. (1) od J. S. (2) potwierdzili, że powód w czasie gdy świadek pracował u W. G. (1) – prowadził księgowość oraz księgowość J. S. (1) i wypłacał świadczeniowi wynagrodzenie, chociaż bez pokwitowania.

Pracę powoda u W. G. (1) potwierdził też świadek P. M. (k. 78), który od 01.10.2007 r. do 30.05.2010 r. pracował u wymienionej jako pracownik ochrony. Potwierdził on również , że powód wypłacał mu wynagrodzenie i pracował przy ulicy (...) w I., gdzie w odrębnym pokoju miał biurko i jako pracownik W. G. (1) pracował od 7.00 do 15, na drzwiach była tabliczka DYREKTOR, a postrzegał powoda jako pełniącego te funkcje u W. G. (1). Inny pracownik przejęty przez W. G. (1) od J. S. (2) świadek W. K. również potwierdził, że nastąpiło przejęcie wszystkich pracowników w tym i powoda. Powód był przełożonym pracowników, zajmował się głównie księgowością, wydawał zaświadczenia pracownikom. Świadek nie miał wiedzy czy powód w roku 2009 i 2010 był pracownikiem pozwanego. Świadek potwierdził, że powód pracował na ulicy (...) w I., gdzie mieściła się firma (...) i pracował w pokoju razem ze świadkiem G. i Ż..

Z dokumentu na stronie 13 akt wynika, że pozwany udzielił pełnomocnictwa w dniu 08 października 2008 r. powodowi i świadkowi P. Ż. (1) do zawierania umów w zakresie działalności gospodarczej i do składania wszelkich oświadczeń i odbioru dokumentów. Jakie czynności związane były z funkcją pełnomocnika pozwanego dla powoda wynika z pisma pozwanego do powoda z dnia 20.01.2011 r., w którym zwrócił się o zwrot dokumentów k. 44. Z pisma wynika, że powód prowadził pozwanemu sprawy finansowo-księgowe w zakresie : ewidencji księgowej dokumentów źródłowych (księgi rozchodów i przychodów), ewidencji podatkowej, sporządzanie sprawozdań finansowych (bilans, rachunek zysków i strat, informacji dodatkowej, środków pieniężnych), deklaracji podatkowych, doradztwa podatkowego,

analizy podatkowej, nadzór finansowy księgowy wewnątrz firmy, sporządzanie wniosków kredytowych w części dot. wyników finansowych oraz według zeznań pozwanego, czemu powód nie zaprzeczył, deklaracje do ZUS-u.

W zakresie rozważania czy czynności wykonywane przez powoda należy ocenić w zakresie stosunku pracy czy tak jak pozwany wywodzi, wykonywał je dlatego aby zapewnić swojej żonie W. G. (1) możliwość bycia podwykonawcą pozwanego w zakresie usług ochrony mienia, istotne są zeznania świadka P. Ż. (2). Stan rzeczy był bowiem taki, że ochronę mienia obiektów ochraniających przez J. S. (2) prowadził dalej J. S. (1), który zawarł z W. G. (1) umowę dot. podwykonawstwa ochrony z wynagrodzeniem 12.000 złotych miesięcznie a którą to ochronę wykonywała pracownikami przejętymi od J. S. (2).

Dowód: przesłuchanie pozwanego przed Urzędem Skarbowym k. 130-132.

Według zeznań pozwanego, powód wykonywał te czynności nieodpłatnie na zasadzie rewanżu za możliwość zapewnienia dochodów żonie przy ochraniających obiektach pracownikami przejętymi od J. S. (2).

Świadek P. Ż. (2) potwierdził dotychczasowe ustalenia stanu faktycznego przez Sąd, a prowadzącego do konkluzji, że powód został przejęty w trybie art. 23⁽¹⁾ kp przez swoją żonę i dlatego strony nie łączyła umowa o pracę. Świadek P. Ż. (2) stwierdził, że pracował u J. S. (2) od wiosny 2002 r. do końca września 2007 r., następnie było przejęcie pracowników przez W. G. (1) od 01.10.2007 r. na podstawie art. 23 kp i nadal świadek był pełnomocnikiem J. S. (2). W. G. (1) była podwykonawcą w zakresie ochrony mienia a firma (...) istniała lecz bez pracowników i została wyrejestrowana w dniu 30.11.2008 r. Pozwany z dniem 1 grudnia 2008 r. przejął firmę (...) pod nazwą (...) z siedzibą w I. ul. (...) i nie zatrudnił żadnego pracownika i ustanowił pełnomocników w osobie świadka i powoda, z którymi nie zawarł żadnej umowy tylko notarialnie umocował i nie było mowy o żadnym wynagrodzeniu. Realizacja pełnomocnictwa przez świadka polegała na tym, że nadal prowadził dokumentację związaną z ochroną czyli kontakt z klientami, rejestr zawartych umów i pracę te wykonywał w czasie godzin pracy obowiązujących świadka jako pracownika u W. G. (1), do której przeszedł razem z innymi pracownikami w dniu 01.10.2007 r. Od 01.10.2007 r. wynagrodzenie świadek ten otrzymywał od W. G. (1) i takie wynagrodzenie, według świadka, otrzymywał również powód, z który z wszystkimi pracownikami przeszedł od 1.10.2007 r. do W. G. (1). Świadek stwierdził, że powód w okresie od 1.12.2008 r. do 31.12.2010 r. nie był pracownikiem J. S. (1), chociaż w tym okresie prowadził pozwanemu księgowość. Świadek ten potwierdził, że sporządził pismo z dnia 11.12.2008 r. k. 12, gdzie informowano klientów, że nastąpiło połączenie firmy (...) z firmą pozwanego i wyjaśnił zeznając, że ochronę mienia od 1.12.2008 r. prowadziła firma pozwanego, mimo iż nie zatrudniała pracowników, gdyż ochronę wykonywała W. G. (1) – jako podwykonawca pracownikami przejętymi od J. S. (2). Świadek ten potwierdził również, że powód sporządzał między innymi deklaracje do ZUS.

Potwierdzeniem zatrudnienia powoda u W. G. (2) jest jej pismo do Naczelnika (...) Komendy Wojewódzkiej Policji z dnia 25.10.2007 r., z którego treści wynika, że aktualnie ochrania 700 obiektów i inne dane, wnosząc o zezwolenie na zakup i posiadanie 4 sztuk broni palnej, bojowej krótkiej i do pisma załączony jest wykaz pracowników grup interwencyjnych i w tym zakresie znajdują się nazwiska 26 osób w tym na pozycji 22 nazwisko i imię powoda k. 104-106. Świadek W. G. (1) potwierdziła, że pozwany zlecał jej jako podwykonawcy wykonywanie usług w zakresie ochrony mienia

Również z uzasadnienia postanowienia o odmowie wszczęciu śledztwa (k. 59-62) wynika, że powód był pełnomocnikiem pozwanego od grudnia 2008 r. do września 2010 r. i prowadził rachunkowość w firmie (...). Bezsporne jest również to, że powód równoległe prowadził działalność gospodarczą od 1 czerwca 1998 r. do 20 maja 2011 r. k. 39 w zakresie działalności ochraniarskiej, wykonywanie instalacji elektrycznej, robót budowlanych i inne. Powód w dniu 31.10.2008 r. zawarł umowę najmu lokal użytkowy na czas nieokreślony o powierzchni 130m² przy ulicy cegielnej 14/16 (siedziba firmy pozwanego, siedziba firmy (...)). Z umowy wynika, że wynajmujący określony został jako Firma Usługowo-Handlowa Biuro Ochrona R. G. .

Dowód : umowa najmu k. 107-108.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie zeznań stron, świadków P. G. k. 75-76, P. Ż. (2) k. 76-78, P. M. k. 77, A. H. k. 78, W. K. k. 78, I. J. k. 143, W. G. (1) k. 143-144 i dokumentów :

- świadectwa pracy k. 5,
- umowy o pracę z J. S. (2) k. 6-8,
- zakresu czynności u J. S. (2) k. 9-11,
- pisma z dnia 11.12.2008 r. dot. połączenia firmy pozwanego z J. S. (2) k.12,
- pełnomocnictwa dla powoda i świadka P. Ż. k. 13-14,
- zaświadczenia ZUS o objęciu ubezpieczeniem od 1.05.2002 do 30.11.2008 r. u J. S. (2) k. 38 i u pozwanego k. 163,
- decyzji o wykreśleniu powoda z ewidencji działalności gospodarczej k. 39,
- umowy o świadczenie usług certyfikacyjnych k. 41-43,
- pisma pozwanego do powoda dot. zwrotu dokumentów k. 44,
- rozwiązania umowy o pracę przez powoda k. 46,
- umowy najmu dot. pozwanego z aneksem k. 53-56,
- karty zgłoszenia pracodawcy do Inspekcji Pracy o likwidacji działalności z dniem 30.04.2002 r. k. 57-58,
- postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa k. 59-62,
- faktury za monitoring k. 98-101,
- zaświadczenia o zarobkach świadka A. H. k. 102-103,
- pisma W. G. (1) do komendy policji z wykazem pracowników k. 104-106,
- umowy najmu z dnia 31.10.2008 r. zawartej przez powoda k. 107-109,
- dokumentacji dot. koncesji pozwanego k. 111-112,
- umowy o usługę ochrony z dnia 22.04.2009 r. zawartej przez pozwanego k. 116-120,
- dokumentacji Krajowej izby rozliczeniowej k. 123-128,
- protokołu przesłuchania pozwanego przez Urząd skarbowy w I. k. 130-132,
- zaświadczenia o zarobkach powoda k. 157,
- dokumentów i pisma ZUS k. 158-162.

Sąd daje wiarę zeznaniom świadków i strony pozwanej, które tworzą jedną wzajemnie się uzupełniającą całość, z których wynika, że powoda z pozwanym nie łączył stosunek pracy, powód przez dwa lata wykonywał pewne czynności na rzecz pozwanego będąc jednocześnie zatrudnionym u swojej żony W. G. (1) i prowadząc działalność gospodarczą w lokalu o dużej powierzchni ponad 100m² na ulicy (...) w I..

Sąd nie daje wiary zeznaniom świadka W. G. (1) dot. tego, że powód od 1995 r. pracuje u pozwanego i pracował również w 2011 r., gdyż zeznania te są odosobnione i nie potwierdzone innymi dowodami.

Sąd zważył, co następuje :

Roszczenie powoda o ustalenie istnienia stosunku pracy nie jest zasadne czego konsekwencją jest niezasadność pozostałych roszczeń mających swoje źródło w umowie o pracę.

Art. 22 § 1 kp stanowi, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

§ 1¹ tego przepisu stanowi, że zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnienie na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy.

Przepisy prawa pracy nie definiują umowy o pracę. Brak wskazania w normie prawnej elementów przedmiotowo istotnych tej czynności prawnej powoduje, że do jej kwalifikacji nie można stosować metody kwalifikacyjnej (jak przy umowach nazwanych prawa cywilnego). Umowa o pracę jest dwustronną czynnością prawną kwalifikowaną prawnie metodą typologiczną. Metoda ta polega na porównaniu cech właściwych dla określonego typu umowy z występującymi w umowie kwalifikowanej i w oparciu o ich nasilenie ustalenia rodzaju umowy. Przeważająca liczba cech właściwych dla danego typu umowy decyduje o zakwalifikowaniu ocenianej umowy jako umowy tego właśnie typu. Dla stosunku prawnego, którego podstawę stanowi umowa o pracę cechami właściwymi są : osobisty charakter świadczenia pracy, ciągły charakter (trwałość) wzajemnych zobowiązań podmiotów, swoisty rozkład odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązań (ryzyko podmiotu zatrudniającego). Cechy te są istotnymi dla każdej umowy o pracę niezależnie od jej rodzaju.

Decydujące znaczenie przy ustaleniu istnienia stosunku pracy należy przypisać woli stron i zamiarowi ukształtowania w określony sposób treści łączącego je stosunku prawnego, zamiarowi towarzyszącemu zawarciu i kontynuowaniu stosunku umownego (zob. wyrok SN z 7.03.2006 r., I PK 146/05, M.P.Pr. (...). Miarodajna w powyższym zakresie jest wola wyrażona na zewnątrz a nie stan wewnętrznej świadomości powodów (zob. wyrok SN z 10.10.2003 r., I PK 466/02, Pr.Pracy 2004/3/35, zob. też wyrok SN z 5.09.1997 r., I PKN 229/97).

Jeżeli w treści stosunku prawnego łączącego strony (ocenionego nie tylko przez treść umowy, ale przede wszystkim poprzez sposób jej wykonywania) przeważają cechy charakterystyczne dla stosunku pracy określone w art. 22 § 1 kp, to mamy do czynienia a z zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy bez względu na nazwę umowy zawartej przez strony. Z kolei jeżeli w treści stosunku prawnego nie przeważają cechy charakterystyczne dla stosunku pracy, to nie sposób wnioskować, aby taki stosunek prawny łączył strony (zob. wyroki SN : z 16.01.1979, I CR 440/78, OSPiKA Nr 9/1979, poz. 168, z 2.12.1975 r., I PRN 42/75, Sł. Prac. Nr (...), s.28 ; z 02.09.1998 r., I PKN 293/98 , OSNAPiUS nr 18/1999, poz. 582; z 14.9.1998 r., I PKN 334/98, OSNAPiUS Nr 30/1999, poz. 646; z 6.10.1998 r. , I PKN 389/98, OSNAPiUS Nr 22/1999, poz.; 718 ; z 22.12.1998 r. , (...) 517/98, OSNAPiUS Nr 4/2000, poz. 138 ; z 12.1.1999 r. , (...) 535/98, OSNAPiUS Nr 5 / 2000, poz. 175; z 9.2.1999 r. , (...) 562/98, OSNAPiUS Nr 6/2000, poz. 223 ; z 7.4.1999 r., (...) 642/98, OSNAPiUS Nr 11/2000, poz. 417 i z 7.03.206 r. I PK 146/05, M.P.Pr. (...))

Oceny czy cechy charakterystyczne dla stosunku pracy mają charakter przeważający, należy dokonywać na podstawie wszelkich okoliczności sprawy, przede wszystkim takich jak : wola stron, w tym także wyrażona w nazwie, jaka strony nadały umowie, obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi, bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności, pracowniczy obowiązek starannego działania a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności. W orzecznictwie wskazuje się też inne cechy charakterystyczne dla stosunku pracy takie jak : wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej specyficzne zasady funkcjonowania podmiotu zatrudniającego, występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, wypłaty zasiłku i korzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy Sąd uznał i przyjął, że strony nie łączył stosunek pracy. Postępowanie dowodowe nie potwierdziło ani też tego nie podnosił powód, że w okresie objętym sporem, a jest

to dłuższy okres od 1.12.2008 r. do 31.12.2010 r. tj. przez 25 miesięcy powód domagał się od pracodawcy umowy o pracę czy wynagrodzenia. Potwierdza to ustalenia ze stanu faktycznego, że między stronami nastąpiło swoiste porozumienie dot. wzajemnej współpracy tj. prowadząc księgowość dla swojego pracodawcy W. G. (1) – żony powoda i faktycznie prowadząc jej działalność gospodarczą, gdyż jak zeznali świadkowie pojawiała się ona w firmie rzadko, jednocześnie powód pracując w tym samym pokoju i przy tym samym biurku wykonywał czynności księgowe dla pozwanego. Z faktu ustanowienie przez pozwanego powoda swoim pełnomocnikiem razem ze świadkiem P. Ż. (bezsporne w sprawie) nie wynika automatycznie, że stali się oni pracownikami. Postępowanie dowodowe potwierdziło, że powód wykonywał pewne czynności dla pozwanego w zamian za ustalenia między stronami w zakresie możliwości bycia podwykonawcą przez żonę powoda w zakresie ochrony obiektów. Powód bezspornie był pracownikiem W. G. (1), co potwierdza jej pismo do Policji dot. pozwolenia na zakup broni gdzie między innymi wymieniony jest powód i zeznania świadków.

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło, że powód wykonywał pracę pod kierownictwem pozwanego, był jemu podporządkowany, który wydawał mu polecenia służbowe. Jeżeli się zważy, że powód zatrudniony był do 2002 r. u pozwanego na stanowisku dyrektora , u J. S. (2) jako zastępca dyrektora i u W. G. (1) jako dyrektor, to należy stwierdzić i przyjąć, że świadomość pracownicza u powoda była wyższa w zakresie uprawnień pracowniczych, zawierania umów o pracę, podleganiu ubezpieczeniu społecznemu. W takim kontekście nie jest zrozumiałe dlaczego powód godził się pracować u pozwanego ponad 2 lata bez umowy, bez wynagrodzenia, bez urlopu i nie był zgłoszony do ubezpieczenia społecznego, mimo iż to on zajmował się księgowością i miedz innymi deklaracjami do ZUS-u. Jeżeli takich czynności nie wykonywał tj. nie sporządził dla siebie listy płac, nie zgłosił do ZUS do ubezpieczenia, nie wpisywał swojego wynagrodzenia do książki przychodów i rozchodów jako koszty uzyskania przychodów, oznacza to bezspornie, że w okresie spornym sam siebie nie postrzegał jako pracownika. Nie jest dla Sądu przekonywującym dowodem zaświadczenie wystawione do (...) w I. z dnia 06.01.2009 r. (k. 157) z pieczętą pozwanego, z którego wynika, że powód zatrudniony jest u pozwanego na stanowisku zastępcy dyrektora- pełnomocnik na czas nieokreślony, nie jest wypełniona rubryka druku od kiedy jest zatrudniony, wynagrodzenie 3700 złotych brutto- 2568 złotych netto. Zaświadczenie to nie jest dla Sądu wiarygodne i nie powinno wywołać żadnych skutków kredytowych w tym banku, gdyż je podpisał sam powód i prawdopodobnie bez wiedzy i zgody pozwanego.

Jeżeli przyjąć, że wynagrodzenie powoda wynosiło 3700 złotych, to nielogiczne jest, że obecnie domaga się za okres 25 miesięcy wynagrodzenia najniższego pracowniczego, co również utwierdza Sąd w słuszności swego stanowiska co do więzi prawnej łączącej strony tj. że strony nie łączyła umowa o pracę, lecz nienazwana umowa o wzajemnych korzyściach i współpracy.

Należy również podkreślić, że powód równolegle prowadził działalność gospodarczą w wynajętym pomieszczeniu również na ulicy (...) w I. o powierzchni 130m², co przyznał zeznając (k. 166) i to zapewne stanowiło główne źródło utrzymania i zgodnie z ustaleniami z pozwanym prowadził mu księgowość w zamian za możliwość bycia podwykonawcą ochrony mienia przez żonę powoda..

Obecnie strony są w konflikcie, co wynika z zarzutów pozwanego wobec powoda wymienionych w postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa k. 59-62.

Powód oświadczeniem z dnia 31 maja 2011 r. (k. 46) oświadczył pozwanemu, że rozwiązuje umowę o pracę z dniem 31 grudnia 2010 r. w trybie art. 55§ 1¹ kp zawarta w dniu 30.04.,2002 r. Jako przyczynę rozwiązania podał fakt nie wypłacania wynagrodzenia od miesiąca grudnia 2008 r. oraz nie wywiązanie się z obowiązków związanych z Urzędem Skarbowym i ZUS-em.

Z analizy tego oświadczenia wynika, że powód wywodzi, że strony łączyła umowa o pracę od dnia 30 kwietnia 2002 r. i jest to data, w której według świadectwa pracy (k. 500 przedłożonego przez powoda jako załącznik do pozwu, umowa między stronami uległa rozwiązaniu. Z jednej strony powód wywodzi, że prowadził całą księgowość pozwanego, a z drugiej strony tj. z tego oświadczenia wynika, że nie były wykonywane czynności, które były mu przypisane. Taki stan rzeczy reprezentowany przez powoda, który jest niespójny, nielogiczny, sprzeczny z dokumentami, zeznaniami świadków i zasadami doświadczenia życiowego prowadzi również do wniosku, że strony nie łączyła umowa o pracę

a mógł wykonywać prace księgowe dorywczo. Dla bytu umowy o pracę wymagana jest praca codzienna, co najmniej 40 godzin tygodniowo, w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę i pod jego kierownictwem i na ryzyko pracodawcy.

W świetle powyższych ustaleń Sąd uznał i przyjął, że brak jest przesłanek z art. 22 kp tj. przyjęcia, że strony łączyła umowa o pracę i dlatego oddalił powództwo – jak w wyroku.

Konsekwencją oddalenia powództwa jest oddalenie roszczeń mających źródło w umowie o pracę tj. wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop i wydanie świadectwa pracy.

P kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 kpc i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców pranych ...(Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Sędzia